

Connie Hedegaard:

En minister på ørkenvandring

Hvis der er en, som tager klimaudfordringen alvorligt, så er det Danmarks klima- og energiminister. Connie Hedegaard er blevet klimaets ambassadør og det i øvrigt i en sådan grad, at hun siges at være i spil som kommende klimakommissær i EU. Men hendes dagsorden her og nu er at få en klima-aftale på plads i København. Derfor rejser hun verden rundt med sit budskab

Af Jesper Winther Andersen

-Omkostningerne ved ikke at levere en international klima-aftale i København er store - etisk, økonomisk og politisk. Vi bliver nødt til at bringe verden tilbage på sporet mod en bæredygtig fremtid. Hvis vi har viljen, kan det lade sig gøre. Sådan lyder indledningen til en artikel, som Connie Hedegaard under overskriften "Det kan (stadig) lade sig gøre" har skrevet til den amerikanske net-avis Huffington Post. Den blev offentliggjort den 22. September, og samme dag skrev Connie Hedegaard på sin blog fra et hotelværelse i New York:

- Det er stadig mørkt i New York, da jeg vågner en halv time før vækkeuret er sat til at ringe. Det indre ur er endnu ikke 100 procent på U.S.-tid. Trods mørket fornemmer jeg her fra hotelværelset på 35. sal, at byen er ved at vågne. Trafiklydene stiger i intensitet, sirener lyder. Nede på floden blinker blå blink. New York er vant til meget sikkerhed her i området omkring FN-bygningen, men i dag slår det meste. I dag er dagen, hvor mere end 100 stats- og regeringschefer har takket ja til generalsekretær Ban Ki-moons invitation til at bruge dagen før FN's generalforsamling starter på at diskutere klima.

første gang nogensinde kommer Kinas præsident til FN. Og vil ifølge kineserne holde en vigtig tale. Før ham skal præsident Obama tale. Ingen tvivl om, at der vil blive lyttet overordentligt opmærksomt til, hvordan ordene falder. Hvad siger de, hvad siger de ikke. Og få steder vil der blive lyttet så intenst som på de danske pladser. Før dagen slutter, skal Danmarks statsminister tale, lige før Ban Ki-moon runder dagen af. Jo, man kan roligt sige, at værtskabet for klimakonferencen giver Danmark en for småstater helt enestående stærk placering. Dette er en vigtig dag. Vil stats- og regeringscheferne sende et stærkt signal, der kan skubbe til klimaforhandlingerne? Det ved vi forhåbentlig, når solen går ned. Lige nu er den på vej op East River. Det er tid at komme ud af fjerne. En ikke helt almindelig dag venter.

Men tilbage til artiklen i Huffington Post. Den er der næppe mange danske vælgere, der læser. Så det kan ikke være det, der er Connies Hedegaards mål. Nej, det er en ægte ambition om at nå en klima-aftale, der styrer hendes pen, når hun blandt andet skriver:

Kig på ledere i vor tid. Disse hårde tider kan læses i linjerne i deres ansigter. Ansvar vejer tungt, når økonomien er i krise, og folk bliver afskediget i stort antal. Ingen bærer ansvaret tungere end de politiske ledere.

Men regulere vi skal. Dag efter dag skal der gøres en indsats for at finde en vej ud af krisen. Lyset brænder til langt ud på natten i offentlige kontorer i hele verden.

Så ... kunne den "klima-ting" ikke vente på bedre tider?

Nej, sorry. Det er ikke en mulighed. Verden har allerede ventet så længe, at spørgsmålet er presseren-

de. Og den frist, der fastsættes af alle nationer i verden, er COP15-topmødet i København i december.

Da konsekvenserne af klimændringerne bliver mere synlige, har flere og flere mennesker indset, at der skal gøres noget. Og på samme tid forstår vi, at jo før vi håndterer udfordringen med klimaforandringer, jo mindre er risikoen for kaos og katastrofe: tørke, orkaner, stigende vandstand i

havene og et enormt antal klima-flygtninge. Som sådan er klimapolitik også sikkerhedspolitik. Jo mere, vi reducerer vores brug af kul, olie og gas, jo mere vi øger energi-mæssig uafhængighed, jo mindre risikerer vi at skulle kæmpe over energi og ressourcer. Igen, det er sikkerhedspolitik.

Jo hurtigere et land og dets virksomheder finder nye, innovative teknologier, jo stærkere står det økonomisk. Des- to renere de energikilder er, som vi bygger vores vækst på,

jo større reduktion i luft- og støjforurening. Bæredygtig energi og energieffektive løsninger giver renere luft, renere vand og renere miljø for vores børn at vokse op i. Således er det at beskæftige sig med klimændringer ikke en anti-vækst dagsorden. Tværtimod er det den eneste vækst, vi kan tillade os i det 21. århundrede.

Sagt enkelt: Dem, der beskæftiger sig med klima-udfordringer, vil have det bedste udgangspunkt for politisk og

økonomisk styrke i det 21. århundrede.

Så, nej, "den klima-ting" kan ikke vente. Den skal løses lige nu. Og fristen er ikke kun fastsat af den danske regering, der er vært for FN's klimatopmøde. Nej, det har verdens lande forpligtet sig til for to år siden på Bali. Selv om den globale økonomi er i dårlig form, betyder det ikke, at de andre udfordringer er blevet mindre. Med hensyn til klimaet er problemet faktisk stigende. Men at løse problemet med vores klima er ikke i modsætning til at løse de økonomiske problemer. Faktisk har vi to

eksport. Dette viser, at det betaler sig for virksomhederne at være grønne - både nu og i fremtiden.

I 2050 vil der være ni milliarder mennesker på vores planet. Og af dem vil otte milliarder leve i, hvad vi nu kalder udviklingslande. Hvis de alle skal have adgang til de samme ressourcer og økonomisk vækst, er vi tvunget til at finde en bedre måde at gøre brug af vores ressourcer. Vi kan ikke fortsætte med at forurene vores planet og have et overforbrug af fossile brændsler på den måde, vi gør i dag. Det er simpelthen ikke rentabelt, fortæller forskerne os.

Befolkningen i verden forventer, at deres ledere vil tage ansvar for at komme med en ambitiøs global klima-aftale. Aftalen skal omfatte en reduktion af drivhusgasser i de udviklede lande. Og det bør sætte de store udviklingsøkonomier på en renere og grønnere vej til velstand. Endelig er det nødvendigt at yde bistand til de sårbare lan-

de - dem der er hårdest og først ramt. Aftalen skal bringe yderligere finansiering på bordet - hvoraf en del skal finansiere tilpasningen i udviklingslandene - og i en aftale skal der være enighed om, hvordan vi kan arbejde sammen om at dele teknologi og viden.

Verdens ledere skal give et klart signal: Nu er det tid til ledelse - og rigtige ledere er parate til at tage ansvar. Prisen for ikke at levere i København er høj - etisk, økonomisk og politisk. Vi skal gøre det. Vi skal bringe verden på sporet til en bæredygtig fremtid. Hvis vi har viljen, kan det lade sig gøre.

Og når man kan skrive så engageret, som Connie Hedegaard gør her, så kan man også finde kræfterne til at rejse verden rundt og tale for sin sag. Connie Hedegaard har - som billederne på denne side viser - bevæget sig ud på en ørkenvandring. Men med den stålsatte vilje er der håb for, hun finder en oase.

For

